

การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา

ก๊กอ พิสุทธิ
กัลยรัตน์ ชาววันดี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ. ปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา
ผู้วิจัย	ก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาววันดี
ปีที่ทำการวิจัย	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงก่อนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ระบบฐานข้อมูลผ่านเว็บไซต์ที่สร้างขึ้น โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกโดยวิธีการอย่างเป็นระบบ (Systematic Sampling) ได้นักเรียนจำนวน 36 คน ในการเก็บข้อมูลตลอดการทำวิจัย ทั้งนี้การสร้างชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ให้มีคุณภาพตามที่กำหนด ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ชุดข้อสอบ และวิธีการเก็บประมวลผลคะแนนของนักเรียนในทุกขั้นตอน การสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ทั้ง 36 คน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะสำนักพัฒนานวัตกรรมการ
พัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ และอาจารย์จากสถาบันวิจัยภาษาแห่งเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรสถ์ บริบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ กำจัด
ภัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี อาจารย์จุฑามาส สุทธิปัญญา และดร. ไพบูรณ์ เกตวงษา ที่กรุณา
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครู โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลในการวิจัย ตลอดจนการทดลองใช้เครื่องมือ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาสาขาการสอน
ภาษาอังกฤษ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นกำลังใจด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา
ผู้ให้ชีวิต ให้การศึกษา ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้วิชาความรู้และได้อบรม
สั่งสอนผู้วิจัย จนประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การงาน

ก๊อ พิสุทธิและคณะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามการวิจัย.....	3
ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์.....	7
ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์.....	7
ความสำคัญของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์.....	8
รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์.....	10
การสอนแบบโฟนิกส์.....	16
ความหมายของโฟนิกส์.....	16
วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	17
ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์.....	20
ข้อเสียของการสอนแบบโฟนิกส์.....	21
การใช้และวิธีการสอนโฟนิกส์ (Jolly Phonics) ของ ซู ลอยด์.....	22
การสร้างแบบฝึกทักษะ.....	24
ความหมายของแบบฝึก.....	24
ความสำคัญของแบบฝึก.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
งานวิจัยในประเทศ.....	36
งานวิจัยต่างประเทศ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
-------	------

3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	44
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	44
แบบแผนการทดลอง.....	50
การดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	65
สมมติฐานของการศึกษา.....	65
สรุปผลการศึกษา.....	66
อภิปรายผลการศึกษา.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์.....	75
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือ.....	81
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์เครื่องมือ.....	88
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
ภาคผนวก จ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	102
ประวัติผู้ศึกษา.....	104

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 1	การจัดระดับความสามารถทางภาษา	10
ตารางที่ 2	แบบแผนการทดลอง	50
ตารางที่ 3	กำหนดตารางจัดกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	52
ตารางที่ 4	ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	60
ตารางที่ 5	ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	61
ตารางที่ 6	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุด ฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	62
ตารางที่ 7	คะแนนเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยใช้ ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	62
ตารางที่ 8	ค่าอำนาจการจำแนก (P) ความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	89
ตารางที่ 9	ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของแบบความพึงพอใจใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์	90
ตารางที่ 10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)และประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (N = 35)	94
ตารางที่ 11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ดัชนีประสิทธิผล(E.I) ของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	96
ตารางที่ 12	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ (ต่อ)	98
ตารางที่ 13	คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	100

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่คนต่างชาตินิยมใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศกันมากที่สุด เป็นภาษานานาชาติหรือภาษาสากล เดวิด แกรดดอล (Davis Graddol) นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ชาวอังกฤษ ผู้ทำงานวิจัยเรื่อง English Next (2006) ให้กับ British Council กล่าวถึงแนวโน้มของภาษาอังกฤษว่า นับจากนี้ไปจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าในอีก 10-15 ปีข้างหน้า ประมาณ (2015-2020) จำนวนผู้เรียนจะเพิ่มสูงสุดถึง 3 พันล้านคน ข้อมูลจากงานวิจัยนี้ ได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้คนบนโลกนี้ต่างตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกยุคใหม่ (พนอเนื่อง สุทัศน์ ณ อยุธยา, 2553)

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังให้ความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร โดยเฉพาะการดำเนินการโครงการต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษและเทคนิคการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น (English Boot Camp) ซึ่งสามารถพัฒนาครูที่เข้าร่วมโครงการและมีการติดตามหลังจากเข้าร่วมโครงการ เพื่อให้ครูสามารถนำความรู้ที่ได้ไปออกแบบกิจกรรม และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ

การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นวิธีการสอนทักษะเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน (Nunan, 1991) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยที่ผ่านมา ประสบปัญหาต่างๆ มากมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารด้วยการใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการตั้งแต่ตัวหลักสูตร กระบวนการสอน ข้อจำกัดของความพร้อมและการเข้าถึงสื่อ และเทคโนโลยีต่างๆ ของสถานศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้นักเรียนที่จบการศึกษาไป ไม่สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากพอ

สำหรับปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรฯ ที่ผู้วิจัยพบ คือ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้ เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบท่องจำและไม่มีประสิทธิภาพ เช่น การเรียนคำศัพท์ในรูปแบบการจดจำคำศัพท์แบบจำแบบเป็นคำ (Whole-word approach) ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำและออกเสียงคำใหม่ได้ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างมาก เห็นได้จากผลการเรียนรายวิชา การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับเนื้อหาของวิชาที่ยาก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์เพื่อใช้พัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และแก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนำรูปแบบการสอน(Phonics: letters & sounds) ของ Jolly Phonics มาจัดทำชุดฝึกทักษะนี้ ให้อยู่ในรูปแบบของเว็บไซต์ออนไลน์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแบบฝึกทักษะได้สะดวก ทั้งยังสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียน นอกจากนั้นแล้วยังเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงก่อนและหลังเรียนการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามไว้ดังนี้

1. การใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่อย่างไร
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ ม.6/1, ม.6/2, ม.6/3 และ ม.6/4 จำนวน 110 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนมัธยมโรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา ตำบลต่างอย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียน 36 คน ซึ่งได้โดยวิธีเลือกแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.2.3 ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพที่ 1

การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์

ความหมาย ความสำคัญ รูปแบบ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามหลักสัทศาสตร์ (Cook, 1996 และ Yate, 2002 อ้างถึง Pourhosein, 2016; Talbot, 1997; Richard; et al., 1997; Tomlinson, 2006; Brahmanand, 2006; Spangler, 1995; Luafer, 1992 cited in Lightbown&Spada, 2006; Krashen, 2004; Stahl, 1998; Cusinano, 2008; The National Institute of Health of America, 2008; Vcca; et al., 2003)

การสอนแบบโฟนิกส์ รูปแบบ (Jolly Phonics)

ความหมาย วิธีการสอน ข้อดี และข้อเสีย ของการสอนแบบโฟนิกส์ การใช้ และวิธีการสอน ของ ชู ลอยด์ (Florida Department of Education, 1994; UK. Department of Education, 2004; Brahmanand,2006; Rose, 2007; น้ำทิพย์ ขจรบุญ, 2553; Schickedanz & Collins, 2013; Fitzgerald, 1967; Harrisand Hodges, 1995; Cordts, 1965; Gray,1965; Huey, 1912; Anderson & Dearborn, 1952; John & Deterding, 2007; ABC Reading Eggs, 2017; Schonell, 1946; Linnea C. & Simon R., 2011; Lloyd .S, 2007)

การสร้างแบบฝึกทักษะ

ความหมาย ความสำคัญ ลักษณะที่ดี หลักการสร้าง และประโยชน์ ของการสร้างแบบฝึกทักษะ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2535; Good, 1973; กมล ดิษฐกมล, 2562; วีระ ไทยพานิช, 2528; Petty, 1963; ศฤงคาร แป้นกลาง, 2538; ฉวีวรรณ กীরติกร, 2538; ราชบัณฑิตยสถาน, 2538; สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544; สุพรรณณี ไชยเทพ, 2544; ถวัลย์ มาศจรัส, 2548; นิตยา ฤทธิโยธี, 2520; สามารถ มีศรี, 2530; โรจณา แสงรุ่งระวี, 2530; กุสยา แสงเดช, 2545; จริยภรณ์ รุจิโมระ, 2548; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540; สมวงษ์ แปลงประสพโชค, 2538; สมทรง สุวพานิช, 2539; สุพิน พิพิธกุล, 2539; ถวัลย์ มาศจรัส, 2548; นิตยา กิจโร, 2553; อุษณีย์ เสือจันทร์, 2553; ประทีป แสงเปี่ยมสุข, 2538; ฉวีวรรณ กীরติกร, 2538; กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540; ยุพา ยิ้มพงษ์ อ่างโน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544)

ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

ประกอบด้วย ความสำคัญและความเป็นมา หลักการ วัตถุประสงค์ แนวทางการใช้ 4 หน่วยการเรียนรู้ กระบวนการ และขั้นตอน และการวัดและประเมินผล

ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ

โฟนิกส์ออนไลน์ ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ หมายถึง ชุดแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ตามรูปแบบการสอน Jolly Phonics
2. รูปแบบการสอน Jolly Phonics หมายถึง การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการออกเสียงและการผสมเสียง ที่คิดค้นขึ้นโดย ซู ลอยด์
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียง หมายถึง ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบการออกเสียงของนักเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 120 คำ
4. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ หมายถึง ชุดฝึกทักษะการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อช่วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ 80/80 โดยมีความหมายดังนี้
  - 80 ตัวแรก เป็นคะแนนที่ได้จากการแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 เป็นขึ้นไป
  - 80 ตัวหลัง เป็นคะแนนที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังจากเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ โดยมีค่าศัพท์จำนวน 120 คำ โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป
5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ที่มีต่อการเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการวิจัยในเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยคาดว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. ได้แนวทางในการพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. นักเรียนมีทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์สูงขึ้น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ และได้แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์
  - 1.1 ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์
  - 1.2 ความสำคัญของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์
  - 1.3 รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์
2. การสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.1 ความหมายของโฟนิกส์
  - 3.2 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.3 ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.4 ข้อเสียของการสอนแบบโฟนิกส์
3. การใช้และวิธีการสอนโฟนิกส์ (Jolly Phonics) ของ ชู ลอยด์
4. การสร้างแบบฝึกทักษะ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1 การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์

1.1 ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์

นักวิชาการและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายและคำอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน ดังนี้

คุก (Cook. 1996 อ้างถึง Pourhosein Gilajani, 2016) นิยามว่า การออกเสียงคือการผลิตของเสียง ในภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเรียนรู้การออกเสียงโดยการออกเสียงตามและการแก้ไขเมื่อออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียน เริ่มการเรียนรู้การออกเสียง เขาจะสร้างความเคยชินและเอาชนะความยากในการออกเสียงในภาษาที่หนึ่ง ดังที่ แยทส์ (Yate. 2002 อ้างถึง Pourhosein Gilajani, 2016), กล่าวว่า การออกเสียงคือ การผลิตเสียงที่ใช้เพื่อการ สร้างความหมาย

เทลบอท (Talbot. 1997:6) และริชาร์ดและคนอื่นๆ (Richards; et al. 1999: 272) ได้ให้ ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ไว้ว่า การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ คือ การศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรแต่ละเสียงที่เปล่งออกมาเป็นคำ

ทอมลินสัน (Tomlinson. 2006: online) กล่าวว่า โฟนิคส์ คือ การฝึกอ่านออกเสียงที่ผู้เรียนจะต้อง ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ และสามารถที่จะรวมเสียงต่างๆ เป็นคำได้โดย ใช้กฎเกณฑ์ทางการออกเสียง เป็นตัวกำหนด นอกจากนี้โฟนิคส์ ยังเป็นวิธีการสำคัญในการสอนอ่านเบื้องต้นอีก ด้วย

บรัมมานันด์ (Brahmanand. 2008: online) อธิบายว่า โฟนิคส์ คือ การเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละ ภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนการถ่ายโยงจาก ตัวอักษรสู่เสียงและเสียงสู่ตัวอักษรจริงใช้ได้อย่างอัตโนมัติ

กล่าวโดยสรุป คือ การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ หรือ โฟนิคส์ เป็นหลักการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะ อ่านคำโดยการจำเสียงนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านในระดับต่อไป

1.2 ความสำคัญของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์

นักวิชาการและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้คำอธิบายถึงความสำคัญของการเรียนรู้การออกเสียง ไว้หลายแง่มุมดังต่อไปนี้

स्पेנגเลอร์ (Spangler. 1995: 23-24) ได้สรุปว่า ทักษะการเรียนรู้การออกเสียงในการอ่านเป็น พื้นฐานที่ผู้สอนควรจะเริ่มต้นตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล นอกจากนี้การสอนอ่านโดยวิธีการดังกล่าวถือเป็นวิธีการที่

เหมาะสมสำหรับการสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

เทบอท (Talbot. 1997:loc. cit) กล่าวว่า ร้อยละ 85 ของคำในภาษาอังกฤษเป็นการสะกดและการอ่านออกเสียงตามเสียงพูดที่เปล่งออกมา ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ถือเป็นหลักการเบื้องต้นที่สำคัญในการสร้างพื้นฐานการอ่านและการสะกดคำอย่างถูกต้องด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามการสอนอ่านตามหลักสัทศาสตร์นี้ควรเป็นการสอนที่ควบคู่ไปกับการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วยเช่นกัน

ลอฟเฟอร์ (Laufer. 1992, cited in Lightbown&Spada, 2006) กล่าวว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านและเรียนคำศัพท์ใหม่ๆจากการอ่านได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านนั้นรู้คำศัพท์ที่อยู่ในบทอ่านมากกว่าร้อยละ 95 ของคำศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏ นอกจากนี้ทักษะการอ่านและความรู้คำศัพท์ยังมีความสัมพันธ์ ดังที่ Krashen (2004) กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ซึ่งคำศัพท์นั้นเปรียบเสมือนตั้งหัวใจในการเรียนภาษา ยิ่งมีความรู้คำศัพท์มากย่อมสามารถใช้ภาษาได้อย่างชำนาญ ดังนั้นแล้วความสามารถในการออกเสียงและการรู้คำศัพท์จึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษา

นอกจากการสอนการอ่านออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์จะมีความสำคัญต่อการสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านแล้ว การสอนโดยวิธีดังกล่าวยังถูกนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ดังที่ สตาห์ล (Stahl. 1998: online) ได้สรุปไว้ในวารสาร Reading and Writing Quarterly: Overcoming Learning Difficulties ว่า การสอนการอ่านออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านนั้นจะเป็นทางเลือกใหม่ให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านอย่างมีระบบจนสามารถที่จะพัฒนาและปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้การสอนดังกล่าวควรจะเป็นการสอนที่เชื่อมโยงการนำคำในเนื้อหามาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ คัสสิมาโน (Cusinano. 2008: online) นักการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการอ่าน ยังสรุปได้ว่า นอกเหนือจากการสอนการอ่านออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ให้กับนักเรียนทั่วไปเพื่อสร้างรากฐานการอ่านที่ดีแล้ว การสอนอ่านในรูปแบบดังกล่าวยังมีส่วนสำคัญในการสอนเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของ

นักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน ทั้งนี้การสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ การสอนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการฝึกฝนและการประยุกต์ใช้อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนในที่สุด

นอกจากนี้สถาบันสุขภาพแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The National Institute of Health of America. 2008: online) ได้ศึกษาวิจัยและค้นพบว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้การอ่านนั้นจะต้องประกอบด้วย ปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ การเรียนรู้แยกแยะตัวอักษร การเรียนรู้การแยกแยะเสียงที่มีความสัมพันธ์แต่ละตัว และประการสุดท้าย คือ การเข้าใจถึงความหมายของคำแต่ละคำ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จำเป็นต้องอาศัยการทำงานที่สอดคล้องกันของสมองหลายส่วนเพื่อให้สามารถเกิดเป็นกระบวนการอ่านเกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนอ่านควรเริ่มที่การสร้างให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ซึ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของเสียงตัวอักษรและความสัมพันธ์ในการแยกแยะและถอดรหัสเสียงจนสามารถอ่านออกเสียงจนสามารถอ่านออกมาเป็นคำ รวมถึงการประยุกต์ใช้คำที่อ่านในการอ่านเนื้อหาที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ยังเป็นวิธีการที่ถูกนำมาใช้เพื่อช่วยสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านให้มีพัฒนาการในการอ่านที่ดีขึ้น

1.3 รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์

แวกคา; และคนอื่นๆ (Vcca; et al. 2003: op. cit. 46-47,178) ได้แบ่งรูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่านไว้ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างเป็นระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ ทั้งนี้การสอนในระดับนี้ จะยังไม่มีการสอนการผสมเสียงและเป็นการสอนที่เน้นการฟังจากแบบฝึกในหนังสือ ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝึกอ่านออกเสียงคำเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงจากคำที่รู้จักแล้ว เช่น cat, rat, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จัก และช่วยในการสะกดคำ

3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics instruction) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำได้ จุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบนี้คือ การที่ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ความรู้ของเสียงตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียงตามหลักสัทศาสตร์จนสามารถที่จะอ่านออกเสียงคำนั้นๆได้ด้วยตนเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary phonics instruction) วิธีนี้เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมเข้าด้วยกันและฝึกฝนให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย เช่น บทกลอน และเรื่องเล่าต่างๆ ทั้งนี้ การสอนอ่านวิธีนี้จะใช้เวลาในการสอนการออกเสียงไม่เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์การอ่านจริงกับบทอ่านที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและมีความสุขมากขึ้น

ตำแหน่งของการออกเสียงและลักษณะวิธีออกเสียง (Place and Manner of Articulation)

ในการแปรเสียงหรือกล่อมเกลาเสียง (Articulation) เพื่อให้เกิดเป็นเสียงพยัญชนะต่างๆ ในภาษานั้น การแปรเสียงหรือกล่อมเกลาเสียงจะเกิดขึ้น ณ จุดต่างๆ (Place of Articulation) ภายในช่องออกเสียง (Vocal Tract) ของเรา ในบทนี้ เราจะกล่าวถึงบริเวณต่างๆ ที่มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นตำแหน่งที่เกิดของเสียงในภาษาต่างๆ ตลอดจนลักษณะวิธีการออกเสียง (Manner of Articulation) แบบต่างๆ ที่สามารถจะเกิดขึ้นได้ในภาษาต่างๆ โดยละเอียด โดยจะยกตัวอย่างเสียงต่างๆ ในภาษาประกอบด้วย

ตำแหน่งเกิดเสียง (Place of Articulation, Point of Articulation)

ในทางสัทศาสตร์ เป็นตำแหน่งกำเนิดเสียงพยัญชนะคือตำแหน่งในช่องเสียง (Vocal Tract) ที่เกิดการกีดขวาง จากการเคลื่อนตำแหน่งของกรณ์ (โดยปกติคือบางส่วนของลิ้น) และฐาน (ปกติ คือบางส่วนของเพดานปาก) โดยเมื่อรวมกับลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation) และการเปล่งเสียงพูด (Phonation) ทำให้เกิดเสียงพยัญชนะที่แตกต่างกัน

ตำแหน่งของการเกิดเสียงบริเวณต่างๆ (Place of Articulation)

คำนี้ถ้าจะเรียกให้สั้นและย่อมีชื่อเฉพาะว่าฐานกรณ์ ซึ่งหมายถึง อวัยวะแปลเสียงหรือกลุ่มกลาเสียง โดยรวม แต่ถ้าจะแยกกลุ่มของอวัยวะแปรเสียงออกมาตามลักษณะของการเคลื่อนไหวก็จะแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1 กลุ่มที่เคลื่อนที่ไม่ได้ (Passive Articulation หรือ Upper Articulation) หรือ มีชื่อเฉพาะสั้นๆ ว่า ฐาน ซึ่งได้แก่ อวัยวะต่อไปนี้

- ริมฝีปากบน (upper lip)
- ฟันบน (upper teeth)
- ปุ่มเหงือก (gum ridge หรือ alveolar ridge)
- เพดานแข็ง (hard palate)
- เพดานอ่อน (soft palate หรือ velum)
- ลิ้นไก่ (uvula) อวัยวะชิ้นนี้ แม้ว่าจะถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่า upper articulators

หรืออวัยวะที่อยู่ในส่วนบนของช่องปาก หรือเพดานปากก็ตาม แต่เป็นอวัยวะที่สามารถเคลื่อนที่ได้

2 กลุ่มที่เคลื่อนที่ได้ (Active Articulation หรือ Lower Articulation) หรือมีชื่อเรียกเฉพาะสั้นๆ ว่า กรณ์ ซึ่งได้แก่ อวัยวะต่อไปนี้ คือ

- ริมฝีปากล่าง (Lower lip)

- ลิ้น (tongue) ซึ่งเป็นอวัยวะที่มีความยืดหยุ่นตัวสูงตั้งที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น ในบทที่ว่าด้วยเรื่องอวัยวะในการออกเสียง ในการทำให้เกิดเสียงพยัญชนะเสียงใดเสียงหนึ่งขึ้นมา นั้น กระแสอากาศที่เดินทางผ่านเข้ามาในช่องออกเสียง (Vocal tract) จะต้องถูกกักกั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง การกักกั้นกระแสอากาศก็จะกระทำได้โดยอวัยวะกลุ่มที่เคลื่อนที่ได้ (Active Articulators) จะเคลื่อนที่เข้าไปหา, เข้าไปใกล้, หรือเข้าไปชิดอวัยวะกลุ่มที่เคลื่อนที่ไม่ได้ (Passive Articulators) เมื่อกระแสอากาศเดินทางผ่านจุดกักกั้นเหล่านั้นก็จะก่อให้เกิดเสียงพยัญชนะประเภทต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามรูปแบบของการกักกั้นกระแสอากาศหรือที่เรียกว่า

ลักษณะวิธีการออกเสียง (Manner of Articulation) ณ จุดที่เกิดเสียงต่างๆ กัน และคำที่ใช้สำหรับเรียกชื่อพยัญชนะส่วนหนึ่งก็มาจากคำระบุตำแหน่งของการกักกั้นกระแสอากาศดังกล่าว ซึ่งได้แก่

Bilabial (เสียงที่เกิดจากริมฝีปากทั้งคู่) เกิดจากริมฝีปากล่างเคลื่อนเข้าไปหาริมฝีปากบน เช่น เสียงแรกของคำว่า “my” ในภาษาอังกฤษ เสียงแรกของคำว่า “ปู” ในภาษาไทย

Labiodental (เสียงที่เกิดจากริมฝีปากล่างและฟันบน) เกิดจากริมฝีปากเคลื่อนเข้าไปหาฟันบนด้านหน้า เช่น เสียงแรกของคำว่า “เฝ้า” ในภาษาไทย และเสียงแรกของคำว่า “van” ในภาษาอังกฤษ

Dental (เสียงที่เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นกับฟันบน) เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นเคลื่อนที่เข้าไปหาฟันบนด้านหน้า เช่น เสียงแรกของคำว่า “thin” ในภาษาอังกฤษ

Alveolar (เสียงที่เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก) เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนถัดจากปลายลิ้นเคลื่อนเข้าไปหาปุ่มเหงือก เช่น เสียงแรกของคำว่า “นก” ในภาษาไทย และเสียงแรกของคำว่า “tip” ในภาษาอังกฤษ

Retroflex (เสียงที่เกิดจากปลายลิ้นหรือส่วนใต้ปลายลิ้นกับส่วนปลายสุดของปุ่มเหงือกที่ต่อกับเพดานแข็ง) เกิดจากปลายลิ้นซึ่งอาจจะเป็นผิวบน (upper surface) หรือส่วนใต้ปลายลิ้นเคลื่อนเข้าไปหาส่วนปลายสุดของปุ่มเหงือกที่ต่อกับเพดานแข็ง เช่น เสียงตัว “ร” หรือ “ส” ในตำแหน่งพยัญชนะต้นของภาษาไทย ถิ่นใต้บางสำเนียง และเสียง “r” ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันบางสำเนียง

Palato-Alveolar (เสียงที่เกิดจากส่วนถัดจากปลายลิ้นกับส่วนปลายสุดของปุ่มเหงือก) เกิดจากการใช้ส่วนถัดจากปลายลิ้นเคลื่อนที่เข้าไปหาส่วนปลายสุดของปุ่มเหงือกที่ต่อกับเพดานแข็ง น เสียงแรกของคำว่า “show” ในภาษาอังกฤษ

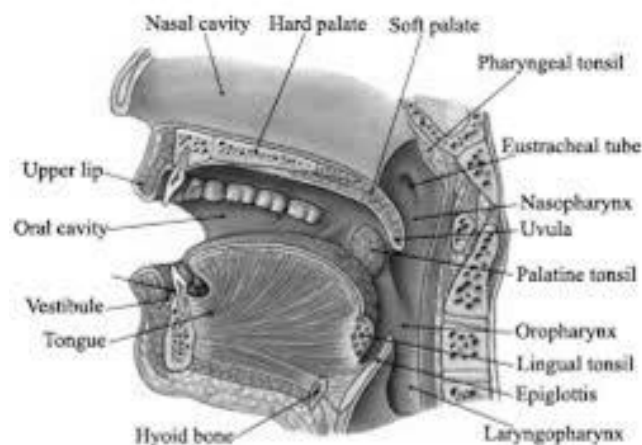
Palatal (เสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนต้นกับเพดานแข็ง) เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนต้น (front of the tongue) เคลื่อนที่เข้าไปหาเพดานแข็ง เช่น เสียงแรกของคำที่แปลว่า “ยาก” ในภาษาไทยถิ่นอีสาน (Ø) และเสียงแรกของคำว่า “nyamuk” ในภาษามาลาเลย์ ซึ่งแปลว่า ยุง

Velar (เสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน) เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังเคลื่อนเข้าไปหาเพดานอ่อน เช่น เสียงแรกของคำว่า “คน” ในภาษาไทย เสียงแรกของคำว่า “give” ในภาษาอังกฤษ

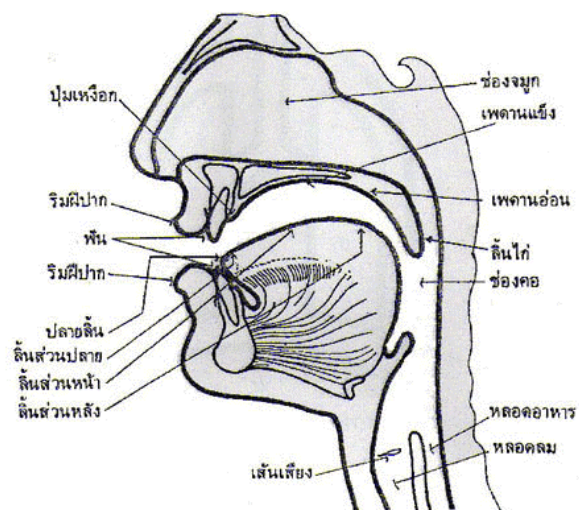
Uvular (เสียงที่เกิดจากลิ้นส่วนหลังกับลิ้นไก่) เกิดจากการยกลิ้นส่วนหลังเข้าไปหาลิ้นไก่ เช่น เสียงแรกของคำว่า “rouge” ในภาษาฝรั่งเศส

Pharyngeal (เสียงที่เกิดจากโคนลิ้นกับผนังช่องคอด้านหลัง) เกิดจากการดึงโคนลิ้นไปทางด้านหลังเข้าหาผนังช่องคอด้านหลัง เช่น เสียงแรกในคำที่แปลว่า “ลุง” ในภาษาอาหรับ

Glottal (เสียงที่เกิดจากเส้นเสียง) เกิดจากการเคลื่อนเข้าหากันของเส้นเสียงทั้งคู่ โดยอาจจะเคลื่อนเข้ามาติดกัน เช่น เสียงแรกของคำว่า “home” ในภาษาอังกฤษ เสียงแรกของคำว่า “อู่” ในภาษาไทย

credit: https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQACFdzeEVDx_OGvLZy4w89HQRIVK2yRnAZqj9tM4yGsf8D7-Y

credit: http://nkw05169new.circlecamp.com/upload/pic00001_1392718021.gif

หลักการและแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของ Dee L.Fink (2003-18-22)

แนวทางการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นแนวคิดที่ริเริ่มใช้ช่วงปลายศตวรรษที่ 21 เป็นแนวคิดกว้างๆ ที่เน้นความมีส่วนร่วมและบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนครอบคลุมวิธีการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning) การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry-Based Learning) และการเรียนรู้จากการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning) โดยมีหลักการสำคัญคือให้ผู้เรียนมีบทบาทหลักในการเรียนรู้ด้วยตนเองและกระตือรือร้นด้านความรู้คิด (Cognitively Active) มากกว่าฟังผู้สอนในห้องเรียนและการท่องจำ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนอกห้องเรียน (Life-long Learning) โดยที่ผู้เรียนสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดคือความรู้ใหม่สิ่งใดคือความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว (Barkley.2010)

2. การสอนแบบโฟนิกส์

2.1 ความหมายของโฟนิกส์

หน่วยงานด้านการศึกษาของรัฐฟลอริดา อธิบายเกี่ยวกับโฟนิกส์ว่า โฟนิกส์เป็นหลักการทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง que แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ เสียงและรูปร่างของตัวพยัญชนะและสระที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Florida Department of Education. 1994 : 4)

โฟนิกส์ เป็นระบบเสียงของตัวอักษรในภาษาซึ่งแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะของตัวเอง การอ่านออกเสียงผู้เรียนจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ การออกเสียงมีกฎเกณฑ์ทางภาษาบ่งบอกชัดเจนว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะมีเสียงใด และเมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ตัวอักษรนั้นๆ จะมีเสียงใด (UK. Department of Education. 2004 : Online)

โฟนิกส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ (Brahmanand.2006 : Online)

โฟนิกส์เป็นการประยุกต์ใช้สัทศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่ว่าด้วยการศึกษารวมชาติของการ ออกเสียง และการเปล่งเสียงพูด อย่างเฉพาะเจาะจง และยังเป็นวิธีการสอนให้เกิดการอ่านและการ เขียน จากการประยุกต์ และปรับใช้สัทศาสตร์อย่างง่าย โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ ทางภาษาศาสตร์ที่ซับซ้อน ตลอดจนเป็นวิธีการสอนเพื่อให้เกิดการอ่านและการสะกดซึ่งเน้นความ เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และเสียง ตั้งแต่เริ่มต้น เป็นแนวทางการสอนที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรอย่างมีระบบแบบแผนตลอดจนเรียนรู้ที่จะเชื่อมโยง เสียงระหว่างตัวอักษรหลายตัวเข้าด้วยกันเพื่อออกเสียงเป็นคำศัพท์ ทั้งนี้ยังเป็น การสอนให้เข้าใจถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรอย่างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนและเป็น ระบบในอีกแง่หนึ่งคือการสอนความสัมพันธ์ของเสียงและสัญลักษณ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน (Rose, 2007) เป็นการสอนที่ทำให้เกิดความเข้าใจในเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงสู่ตัวอักษรเพื่อให้สามารถอ่านได้ อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องทำการฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรไปสู่วเสียง และจากเสียง ไปสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่าง อัตโนมัติ (น้ำทิพย์ ขจรบุญ, 2553) สรุปโดยรวมจากความหมายของโฟนิกส์ที่นำเสนอไปทั้งหมด จะเห็นได้ว่าโฟ

นิกส์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และเสียงของตัวอักษรที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านนั่นเอง

สำหรับผู้เริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นเด็ก การพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะการรู้หนังสือ (Early Literacy Skills) ตั้งอยู่บนรากฐานที่สำคัญที่ควรคำนึงถึง 4 ข้อ คือ สิ่ง que ผู้เรียนจำเป็นต้อง เรียนรู้ในช่วงเริ่มต้น เทคนิคหรือวิธีสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ลักษณะของทักษะและความเข้าใจในภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับรวมไป ถึงสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เหมาะสม (Schickedanz และ Collins, 2013)

สรุปได้ว่า โฟนิกส์เป็นเรื่องของเสียง เพราะคำว่า Phonics มาจากคำว่า Phone ที่แปลว่าเสียง แต่ในที่นี้โฟนิกส์ หมายถึงเสียงในภาษา ซึ่งเน้นที่เสียงของตัว พยัญชนะ และสระ พยัญชนะและสระแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะผู้เรียนจะต้องเปล่งเสียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง

2.2 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

Fitzgerald (1967) กล่าวว่าทักษะการฟังควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรกเพื่อช่วยในการจำการยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นสิ่งที่มีความหมายมากที่สุด การสอนเสียงที่ประกอบอยู่ในรูปคำต้องเริ่มต้นมาจากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้าย การแทนที่ตัวอักษรของเสียงพยัญชนะต้นในคำเป็น การจัดการเรียนการสอนควรเริ่มจากการสอนให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งเป็นพื้นฐานก่อน เมื่อผู้เรียนตระหนักในเสียงและสามารถระบุเสียงของตัวอักษรได้ตรงกับตัวอักษรที่เห็นได้อย่างแม่นยำ แล้วจึงจะทำการสอนทักษะการผสมเสียงเพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ วลี และประโยคได้ ในขณะที่เดียวกันควรจะต้องมีการนำเสนอความหมายของคำศัพท์ที่เกิดจากการผสมเสียง ควบคู่ตามไปด้วยเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในบริบทของการใช้งานจริง

การจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์เพื่อให้เกิดการอ่าน การสะกด และการเขียนนั้น ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนจะต้องประกอบไปด้วยขั้นตอนพื้นฐานสำคัญหลัก คือ ขั้นการนำเสนอ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence) ขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) และขั้นการเรียนรู้การสร้างคำ (Word Building) ทั้งนี้ในทุกขั้นตอนมีความเชื่อมโยง

ซึ่งกันและกัน ในขั้นของการนำเสนอซึ่งความสัมพันธ์ ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญ 3 ประการ ประการแรกคือลำดับในการนำเสนอตัวอักษรและจำนวนเสียงที่จะ นำเสนอในแต่ละครั้งการสอน

ในขั้นการนำเสนอเทคนิคการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) หัวใจสำคัญคือ ครูผู้สอนมี หน้าที่แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการแยกองค์ประกอบของเสียงในคำออกเป็นส่วนๆ จากนั้นทำการผสมเสียงที่แยก ออกมาได้นั้นเข้าเป็นการออกเสียงคำโดยในช่วงแรกของการนำเสนอเทคนิค เสียง ตัวอักษรแต่ละเสียงในคำจะถูก ผสมเข้าด้วยกันด้วยการใช้การลากเสียงแต่ละเสียงในคำต่อเนื่องกันจนเกิดเป็นเสียงของคำนั้นๆ ดังเช่น เมื่อ ครูผู้สอนต้องการสอนการผสมเสียงเพื่ออ่านคำศัพท์คำว่า “bat” เริ่มต้นครูผู้สอนจะชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าในคำศัพท์ คำว่า “bat” นี้ประกอบด้วยเสียงของพยัญชนะสาม เสียง นั่นคือเสียงของตัวอักษร b เสียงของตัวอักษร a และ เสียงของตัวอักษร t จากนั้นกระตุ้นให้ ผู้เรียนเริ่มออกเสียงตัวอักษรเสียงแรก คือ เสียงตัวอักษร b ลากเสียงของ เสียงแรกมาเชื่อมต่อกับเสียงที่สอง คือ เสียงของตัวอักษร a และลากเสียงมาจนจบกับเสียงที่สามนั่นก็คือเสียงของ ตัวอักษร t จน เกิดเป็นการออกเสียงคำว่า “bat” นั้นเอง

สำหรับขั้นการเรียนรู้การสร้างคำ (Word Building) เป็นการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะ การถอดรหัส เสียงในคำการแทนที่เสียงในคำและการจดจำรูปคำศัพท์ ในขั้นนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องให้ ความสนใจกับตัวอักษรแต่ละ ตัวที่ประกอบขึ้นมาเป็นคำศัพท์หนึ่งคำ สามารถที่จะระบุลำดับก่อนหลัง ของตัวอักษรในคำศัพท์แต่ละคำได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความเข้าใจในวิธีเขียนอ่านและ รูปแบบการสะกดคำในภาษาอังกฤษได้ ความสามารถ ในการทำนายการสะกดคำเป็นองค์ประกอบที่ สำคัญยิ่งในการได้มาซึ่งภาษา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนเห็นรูป คำศัพท์ค าวว่า “brain” ผู้เรียนจะต้อง สามารถบอกได้ว่า ถ้าไม่มีตัวอักษร “b” อยู่ในคำศัพท์นี้ คำศัพท์นี้จะเป็น คำศัพท์คำใหม่คือคำว่า “rain” และเมื่อแทนที่ตัวอักษร “b” ด้วยตัวอักษร “t” จะเกิดเป็นคำใหม่คือคำว่า “train” นอกจากนี้แล้วครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฐานคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น กลุ่ม ของคำศัพท์คำว่า “man” “can” “cat” “hat” “hit” “hid” เป็นต้น

(Harris and Hodges, 1995:186) นิยามว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถแบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก
2. การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำ โดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ
3. การออกเสียงควบกล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบกล้ำ ของตัวอักษร
4. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ
5. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ
6. การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎ ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำ ก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำ ในภายหลัง
7. การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics) เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่าง เสียงจากคำ นั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหา ส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำ ก่อนแล้วจึงมาสอน สะกดคำ ในภายหลัง
8. การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำ เพิ่มเติมจากคำ ที่กล่าวออกมาแล้ว โดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ
9. การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง
10. การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกลูกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ
11. การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยใช้ในการสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการ เรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอน อ่าน มีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

(Cordts,1965) ที่กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนออกเสียงเป็นเพราะมีความเข้าใจในระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์คือการสอนให้ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้จากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้าย การแทนที่ตัวอักษรของเสียงพยัญชนะต้นในคำ ซึ่งจะนำไปสู่การผสมเสียงในคำและสามารถพัฒนาไปถึงการเรียนรู้สร้างคำโดยการสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนได้ทำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้องเพราะมีความเข้าใจในระบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร

2.3 ข้อดีของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

วิธีการสอนแบบวิธีโฟนิกส์มีข้อดีคือ การใช้ เสียงของตัวอักษรเป็นเครื่องช่วยให้รู้จักคำ (Gray, 1965: 268) ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นวิธีที่ ช่วยให้ออกเสียงคำ ต่าง ๆ ได้นอกจากนี้ยังเป็นวิธี ตามหลักตรรกวิทยาในการสอนอ่านคำ ที่ออกเสียง เหมือนกัน ถ้าเปลี่ยนเป็นพยัญชนะอื่นมาประสมก็ จะออกเสียงเดียวกัน เป็นวิธีสอนที่จัดลำดับความ ยากง่ายและมีความสมบูรณ์ในตัวโดยคำนึงถึงส่วน เบื้องต้นของเสียงและการนำ ไปใช้ (Huey, 1912: 241-266) ซึ่งวิธีนี้ได้พัฒนาความสามารถในการ อ่านตัวอักษรของคำ ใหม่ ๆ และออกเสียงโดยผสม เสียงต่าง ๆ เหล่านั้น ดังนั้นถ้าผู้เรียนออกเสียงของ ตัวอักษรได้ถูกต้องจะสามารถประสมคำ ได้และ สามารถอ่านคำ ได้ (Anderson and Dearborn,1952: 205-208)

Fitzgerald (1967) กล่าวว่าทักษะการฟังควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรกเพื่อช่วยในการจำ การยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นสิ่งที่มีความหมายที่สุด การสอนเสียงที่ประกอบอยู่ในรูปคำต้องเริ่มต้นมาจากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้าย การแทนที่ตัวอักษรของเสียงพยัญชนะต้นในคำเป็นกิจกรรมที่ส่งผลดี

(Jones & Deterding, 2007) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) จึงเป็นตัวเลือกที่สำคัญที่จะนำมาพัฒนาการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะเน้นย้ำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ตามหลักการออกเสียง ยกตัวอย่างเช่น cat ประกอบด้วยตัวอักษร 3 ตัว [c] [a] [t] ซึ่งการสอนแบบโฟ

นิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านตัวอักษรในลักษณะ /k/ /æ/ /t/ ผู้เรียนก็จะสามารถจำเสียงที่ปรากฏสอดคล้องกับตัวอักษรและจำความหมายของคำศัพท์ได้

(ABC Reading Eggs, 2017) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนพยายามจำแนกเสียงที่ได้ยิน หรือ พยายามออกเสียงให้ตรงกับเสียงที่ได้ยิน ผู้เรียนจะกระตุ้นตัวเองด้วยความท้าทายในการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบเสมือนการเล่นเกมนำให้ผู้เรียนมีความสุขสานในการเรียน และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์คือกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำแนกเสียงที่ได้ยิน และพยายามออกเสียงให้ตรงกับที่ได้ยิน ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการแบบโฟนิกส์จะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและยังสามารถพัฒนาไปยังการอ่านคำศัพท์ที่ยากขึ้น หรือการอ่านเป็นประโยคได้อีกด้วย

2.4 ข้อเสียของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การสอนด้วยวิธีโฟนิกส์(Schonell,1946:47) มี ข้อเสียคือ การอ่านออกเสียงพยัญชนะจะออกเสียงได้ถูกต้องแม่นยำ เมื่อผสมกับสระ หากพยัญชนะ ในคำ อ่านเป็นอีกแบบหนึ่งอาจทำให้ผู้เรียนสับสน ได้และผู้เรียนจะไม่เข้าใจความหมายของคำ เพราะ เน้นความสนใจไปที่เสียงมากกว่า การที่ผู้เรียนจะ ต้องอ่านคำ ที่ไม่มี ความหมายซ้ำ ๆ อาจทำให้เกิด ความเบื่อหน่ายในการอ่านหนังสือได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เกิดการเสนอ แนวทางการแก้ไข(Linnea C. and Simone R,2011) เพื่อให้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์น่าสนใจและสนุกยิ่งขึ้น โดยการใช้เกมเข้ามาใช้ในระหว่างบทเรียน สี ของตัวอักษรและภาพประกอบช่วยในการจดจำ เข้ามาสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอนโดยให้ ตัวอักษรอยู่ในรูปภาพที่ต้องการแสดง วิธีนี้ผู้เรียน จะคุ้นเคยกับเสียงของพยัญชนะซึ่งปรากฏอยู่ใน คำ หลาย ๆ คำ ตัวอักษรที่เรียนจะปรากฏให้เห็น ในส่วนต่าง ๆ ของคำที่แตกต่างกัน ความสนใจ จะมุ่งไปที่คำ ที่แตกต่างกัน ทั้งโครงสร้างและเสียง จะเชื่อมโยงกัน โครงสร้างของพยัญชนะจะดึงดูดความสนใจมากขึ้นเนื่องจากมีสีเข้ามาใช้ในการสอน จะช่วยให้การสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์มี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยขยายทักษะทาง ภาษาได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึง เป็นวิธีที่เหมาะสมและมี ประสิทธิภาพในการสอน อ่านสำหรับเด็กเริ่มเรียนรู้ภาษา

3. การใช้และวิธีการสอนโฟนิกส์ (Jolly Phonics) ของ ซู ลอยด์

จอลลี โฟนิคส์ เป็นชุดการสอนที่เน้นการสอนอ่านควบคู่ไปกับการสอนเขียนและการสะกดคำโดยใช้ความรู้ทางด้านสัทศาสตร์ในการออกเสียงคำเป็นพื้นฐานในการสอน ซึ่งวิธีการสอนนี้คิดค้นขึ้นในปี 2520 โดย ซู ลอยด์ ครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศอังกฤษ วิธีการสอนแบบ จอลลี โฟนิคส์ได้นำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการสอนแบบดั้งเดิม คือ การสอนแบบมหภาษา (whole language approach) ซึ่งเน้นการสอนให้ผู้เรียนใช้ความรู้และทักษะต่างๆ ควบคู่กันเพื่อที่จะช่วยทำความเข้าใจในการอ่าน เช่น ความรู้ด้านไวยากรณ์ บริบทของสถานการณ์ หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นต้น ซู ลอยด์ ค้นพบว่าการสอนแบบมภาษามไม่สามารถที่จะช่วยให้นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการการอ่านและการเขียนที่ดีได้ ดังนั้น ซู ลอยด์ จึงได้ทำการทดลองวิจัยการสอนโดยประยุกต์ใช้การสอนการออกเสียงทางสัทศาสตร์เข้ามาช่วยในการสอนอ่าน โดยที่นักเรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงและการผสมเสียงตัวอักษรในการอ่านคำ รวมถึงการเรียนรู้การวิเคราะห์เสียงเพื่อเชื่อมโยงไปถึงตัวอักษรของเสียงที่อยู่คำได้ หลักจากการทำวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเวลาหลายปี ซู ลอยด์ จึงได้รวบรวมวิธีการสอนดังกล่าวเพื่อตีพิมพ์เป็นคู่มือการสอน จอลลี โฟนิคส์ (The Phonics Handbook) เป็นครั้งแรกในปี 2553 ซึ่งในปัจจุบันการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ นี้ ได้รับความนิยมทั้งในประเทศอังกฤษ และในประเทศอื่นๆ อีกมากมาย เช่น แคนาดา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้

จอลลี โฟนิคส์ เป็นการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งหมด 42 เสียง โดยไม่ได้เรียงลำดับตามตัวอักษร การแบ่งการออกเสียงจะแบ่งเป็นเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 เสียง ทั้งนี้การจัดกลุ่มการสอนของแต่ละเสียงจะเริ่มจากกลุ่มเสียงที่สามารถนำมาสร้างเป็นคำได้ง่าย เช่น /s/, เสียง /a/ และเสียง /t/ นอกจากนี้เสียงที่มีการออกเสียงคล้ายกันจะถูกจัดให้อยู่คนละกลุ่มกัน เช่น เสียง /b/ และเสียง /d/ เป็นต้น ทั้งนี้การสอนการอ่านออกเสียงได้ถูกจัดเป็นกลุ่มการสอนตามลำดับดังนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. ck, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or

5. z, w, ng, v, little oo, long oo
6. y, x, ch, sh, voiced th, unvoiced th
7. qu, ou, oi, ue, er, ar

นอกจากการสอนการออกเสียงที่เป็นระบบโดยการจัดกลุ่มการออกเสียงตามความยากง่ายและความสัมพันธ์กันของเสียงแล้ว จอกลี โฟนิคส์ ยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้การออกเสียงโดยใช้เวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ ในการสอนเสียงทั้งหมด ซึ่งโดยระหว่างที่เรียนเสียงของตัวอักษร นักเรียนจะได้เรียนรู้การผสมเสียงเป็นคำอย่างง่าย การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษร เช่น คำว่า we และ the หลักจากที่นักเรียนเรียนพื้นฐานการออกเสียงเบื้องต้นนี้แล้ว นักเรียนจะได้เรียนเสียงของสระที่มีเสียงเดียวกันแต่เขียนรูปสระต่างกัน เช่น เสียง long o มีรูปสระที่สามารถออกเสียงนี้ได้ 3 รูป คือ ao, o-e และ ow และนักเรียนจะได้เรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร ที่มีความยากขึ้น เช่น คำว่า because และ other นอกจากนี้นักเรียนยังได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยการเริ่มอ่านและเขียนประโยคที่เป็นเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ในการสอนจะมีการใช้ท่าทางประกอบการออกเสียง และเรื่องราว รวมถึงการใช้รูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) การฟัง (Auditory) การมองเห็น (Visual) และการพูด (Speech) ควบคู่กันไป วิธีการสอนนี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการรับรู้แบบหลายทาง ซึ่งเชื่อว่าแต่ละบุคคลมีวิธีการ ความถนัดและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ดังนั้นการเรียนการสอนที่ใช้ความสนุกสนาน ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายและสอดคล้องกับบุคลิกการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. การสร้างแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2535: 16) .ให้ความหมาย แบบฝึกทักษะว่าหมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจจะรวมเล่มก็ได้

กูด (Good 1973:224) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่างๆ ที่เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้ผู้ใช้ชุดฝึกได้มีโอกาสฝึกฝนตามบทเรียน หรือ หน่วยเรียนที่กำหนดไว้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน จนกระทั่งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ

ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการสอนทักษะการออกเสียงทางภาษา มีความจำเป็นอย่างอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางภาษาเพิ่มขึ้นตามวัยและความสามารถของคนที่จะทำให้ และเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาที่ให้ผลดีก็คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

กมล ดิษฐกมล (2562:18) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ

วีระ ไทยพาณิชย์ (2528: 11) ได้อธิบายว่า แบบฝึกทักษะทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์แน่นอน ทำให้สามารถรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีจนนำไปใช้ในสถานการณ์เดียวกันได้

เพตตี (Petty 1963: 269) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้อย่างชัดเจนว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วงส่งเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จะทบทวนให้ประสบผลสำเร็จทางด้านจิตใจมาก ทั้งยังช่วยให้

นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย

ศฤงคาร เป็นกลาง (2538, หน้า 23) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเฉพาะทักษะ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความชำนาญและเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีลักษณะคล้ายแบบทดสอบย่อย แต่มีลักษณะที่เฉพาะ เจาะจงมากกว่า ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเรียงลำดับจากง่ายไปยากและต้องเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐาน

ฉวีวรรณ กীরติกร (2538, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะของนักเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2538, หน้า 483) แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกหัดที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นให้นักเรียนตอบ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

สุพรรณณี ไชยเทพ (2544, หน้า 17) ยังได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง เอกสารหรือแบบฝึกหัดที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เป็นการช่วยเสริมให้นักเรียนมีทักษะสูงยิ่งขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2548, หน้า 151) ได้ให้คำจำกัดความของแบบฝึกทักษะว่า เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจที่เรียนด้วยตนเองได้

ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้นโดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียนลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยากปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพต้องมีหลักในการสร้างที่สอดคล้อง ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีไว้ดังนี้

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520:1) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับด้วย หรือความสามารถของเด็ก มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสมหรือใช้เวลาไม่นาน แะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

สามารถ มีศรี (2530: 28) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้วเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีคำสั่งและคำอธิบาย มีคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีรูปแบบที่น่าสนใจและมีกิจกรรมที่หลากหลายหลายรูปแบบ

โรจณา แสงรุ่งระวี (2530: 28) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีนอกจากมีคำอธิบายชัดเจนแล้ว ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ ใช้เวลาในการฝึกไม่นานเกินไปและมีหลายรูปแบบ

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544, หน้า 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
3. มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

4. แบบฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวมากจนเกินไป
5. ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ
6. ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินขณะ

ทำแบบฝึก

7. มีคำตอบที่ชัดเจน
8. แบบฝึกที่ดีสามารถประเมินความก้าวหน้า และความรู้ของนักเรียนได้

กุสยา แสงเดช (2545, หน้า 6-7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดีดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำ ที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อ นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทนสมัย

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อเร้าความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็ว ในการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การ

ทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

9. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่

10. แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากมีในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนตำแหน่งที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

จรรย์ภรณ์ รุจิโมระ (2548, หน้า 148) ได้เสนอหลักเกณฑ์การฝึกทักษะสรุปได้คือแบบฝึกทักษะควรกำหนดนิยามของแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ แจกแจงทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อยโดยละเอียด นักเรียนจะต้องฝึกทักษะในขั้นย่อย ๆ เหล่านี้ที่ละขั้นจนเกิดทักษะแล้ว จึงฝึกทักษะที่ยากขึ้น ให้นักเรียนฝึกทักษะที่แจกแจงเป็นทักษะย่อยแล้วหลายครั้ง จนมีความชำนาญ เน้นการฝึกซ้ำ ๆ มีการวัดและประเมินผล หรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะเกิดขึ้นแล้ว

นอกจากนี้แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 146) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ด้วยเช่นกันคือ แบบฝึกทักษะควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสม มีสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ มีข้อเสนอแนะในการใช้ มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี ถ้าเป็น

แบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย ควรใช้ภาษา สำนวนง่าย ๆ ฝึกให้คิดให้เร็วและสนุก รวมทั้งแบบฝึกควรปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยาร่วมด้วย

โดยสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีคือ ต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

จากลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ เป็นลักษณะของแบบฝึกทักษะซึ่งใช้ได้กับทุกรายวิชา ในส่วนของแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งแบบฝึกทักษะของผู้ศึกษาจะมีลักษณะที่ดีดังนี้

1. คำสั่ง ชัดเจนและคำชี้แจงใช้คำที่เข้าใจง่ายและไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจและศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ

2. เน้นการฝึกซ้ำ ๆ

3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

4. ระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน

5. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสม

6. สร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้นที่อยากจะทำกิจกรรม โดยทุกครั้ง เมื่อจบการฝึกให้การเสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูดหรือเขียนให้กำลังใจ ในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป

7. มีการวัดและประเมินผลหรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว

ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ต้องมีองค์ประกอบหลักๆ เช่น มีรูปแบบที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีเนื้อหาชัดเจน คำอธิบายที่ง่ายและเข้าใจได้ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย อีกทั้งยังต้องใช้ง่าย สะดวก เป็นต้น

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

สมวงษ์ แปลงประสพโชค (2538, หน้า 26) ได้กล่าวถึงหลักการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไว้ดังนี้ แบบฝึกหัดและกิจกรรมควรเรียงจากง่ายไปยากหาคำตอบของแบบฝึกหัดบางข้อเพื่อให้นักเรียนตรวจสอบผลงาน และควรมีข้อแนะนำอธิบายสำหรับข้อที่ยาก ควรให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดในช่วงเวลาเรียน จะได้จำแนกข้อยาก และมีโอกาสซักถาม หลีกเลี่ยงการให้แบบฝึกหัด ที่ซ้ำซากและกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร ควรสอดแทรก เกม ปริศนา และกิจกรรมทดลองที่น่าสนใจ ควรมีแบบฝึกหัดแบบปลายเปิดที่นักเรียนเลือกปัญหาด้วยตนเอง ควรอนุญาตให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มในบางโอกาส พยายามส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและลดการลอกงานกัน

สมทรง สุวานิช (2539, หน้า 42) ได้เสนอถึงวิธีการให้ทำแบบฝึกหัดดังต่อไปนี้ การให้ฝึกปฏิบัติควร จะมาหลังการสอน เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว และควรให้ฝึกทุก ๆ ด้าน โดยฝึกทำจากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ง่าย ให้ ระยะเวลาสั้น ๆ ในการฝึกแต่บ่อยครั้งจะดีกว่าการฝึกติดต่อกัน เป็นเวลานาน เนื่องจากเด็กแต่ละคน อาจจะใช้วิธีการทำที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูต้องติดตามผลการฝึกอยู่เสมอ ควรให้งานตามความสามารถ ตามความ เหมาะสมเป็นกลุ่ม ๆ ครูควรจัดให้เด็กแก้ศึกษาปัญหาทางคณิตศาสตร์ประเภทลับสมองเพื่อให้เขาได้พบสิ่งแปลกใหม่ เป็นการเร้าความสนใจ ไม่ควรปล่อยให้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ ทุกครั้งไป ครูต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อการให้แบบฝึกหัด โดยให้เด็กเห็นความสำคัญและให้ใช้เป็นสิ่งแสดงความก้าวหน้าของแต่ละคน ครูต้องแนะนำอย่างใกล้ชิดหากมี ผิดพลาดครูควรแก้ไขเสียก่อนที่จะติดเป็นนิสัย ในการฝึกที่ชัดเจน ครูต้องดูแลและจัดการฝึกให้เหมาะสมกับ นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และครูต้องสรรหากิจกรรมที่ ใช้ฝึกให้มีความหลากหลายให้ นักเรียนได้ฝึก

ยุพิน พิพิธกุล (2539, หน้า 13) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการทำแบบฝึกหัดว่า การฝึก จะให้ ได้ผลดีต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรจะฝึกไปทีละเรื่อง เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง และเมื่อเรียนได้ หลายบท ก็ควรจะฝึกทบทวนอีกครั้ง ควรจะมีการตรวจสอบแบบฝึกหัดแต่ละ ครั้งที่ทำให้นักเรียนทำเพื่อประมวลผล นักเรียน คัดเลือกแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับบทเรียนและพอเหมาะ ไม่มากเกินไป คำนึงถึง ความยากง่าย และพึงตระหนักอยู่เสมอว่าก่อนที่จะให้นักเรียนทำโจทย์นั้นนักเรียนเข้าใจในวิธีการทำ โจทย์นั้นโดยถ่องแท้แล้ว อย่าปล่อยให้ให้นักเรียนทำโจทย์ตามตัวอย่างที่ครูสอนโดยไม่เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ถวัลย์ มาศจรัส (2548, หน้า 148-149) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ว่า ต้องมี จุดประสงค์ชัดเจนสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มการเรียนรู้ ใน

ส่วนของเนื้อหาต้องถูกต้องตามหลักวิชา ให้ภาษาเหมาะสม มีคำอธิบายและคำสิ่งที่ชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติตาม สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจ ปฏิบัติได้ สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

นิตยา กิจโร (2553, หน้า 40) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ก่อนสร้างแบบฝึกจำเป็นต้องกำหนดโครงร่างไว้ก่อนว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร
- แบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
  4. แจกแจงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน
  5. กำหนดอุปกรณ์ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรม
  6. กำหนดเวลา และขั้นตอนให้เหมาะสม
  7. การประเมินผลอย่างไร

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553, หน้า 35) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึก แบบฝึกควรเริ่มจากง่ายไปหา

ยาก มีหลายแบบ มีตัวอย่างประกอบ มีภาพประกอบ และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553, หน้า 26) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกผู้สร้างต้อง ศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบ และ วางแผนขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบฝึกต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการ ฝึก ต้องนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก ก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึก

จากหลักและวิธีการให้ทำแบบฝึกทักษะข้างต้น ผู้ศึกษาขอสรุปวิธีการให้ทำแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างไว้ ดังนี้ คือต้องกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะ โดยใช้แบบฝึกทักษะให้ผู้เรียนทำแบบฝึกด้วยความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง ทำด้วยความเข้าใจตามระดับความสามารถของตน กำหนดระยะเวลาสั้น ๆ ในการฝึก แต่

บ่อยครั้ง ไม่ฝึกติดต่อกันเป็นเวลานานเพราะผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายและเมื่อยล้าได้ มีการอธิบายสำหรับ
ข้อที่ยาก รวมทั้งการให้ฝึกปฏิบัติควรจะมาหลังการสอน เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว โดยฝึกทำจากสิ่งที่ย่างไป
หาสิ่งที่ยาก อีกทั้งครูต้องแนะนำอย่างใกล้ชิด เพราะถ้าพบข้อผิดพลาดแล้วครูจะได้แก้ไขก่อนที่จะติดเป็น
นิสัย ในการฝึก และแจ้งให้นักเรียนทราบว่าแบบฝึกทักษะจะเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียน
เพื่อครูจะใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ
ให้มีความรู้มากขึ้นได้ฝึกด้วยตนเอง เกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ (2535, หน้า 173-175) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่เกี่ยวกับทักษะคณิตศาสตร์ไว้ สรุปคือ เป็น
ส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะ
แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำ
แบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมให้
ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็น
เครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือ
ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันทั่วทั้ง ส่วนการจัด
แบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้
เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอใน
ด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, หน้า 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้เช่นกันคือแบบฝึกเป็น
อุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ
ในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมาก
ขึ้น ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียน

สามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียนและช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย

ฉวีวรรณ กิรติกร (2538, หน้า 10) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาทักษะโดยใช้ แบบฝึกทักษะ จะส่งผลถึงพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนคือ ช่วยในการปรับพฤติกรรมการเรียน ส่งเสริมความเข้าใจความชำนาญ การคิดในใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้เร็ว ถูกต้องและแม่นยำ

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540, หน้า7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่มีต่อการเรียนรู้ คือ

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ การใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จ ในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำ ดังนี้
  - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งนั้น ๆ
  - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
  - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่
8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องจัดเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มแน่นอนต้องลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระเบียบ

ฉวีวรรณ กิรติกร (2538, หน้า 10) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาทักษะโดยใช้ แบบฝึกทักษะจะส่งผลถึงพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนคือ ช่วยในการปรับพฤติกรรมการเรียน ส่งเสริมความเข้าใจความชำนาญ การคิดในใจ และแก้ปัญหาด้วยตนเองได้เร็ว ถูกต้องและแม่นยำ

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540, หน้า7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกที่มีต่อการเรียนรู้ คือ

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ การใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จ ในด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำ ดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งนั้น ๆ

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางและ ทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันท่วงที

8. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องจัดเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มแน่นอนต้องลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระเบียบ

ยุพา ยิ้มพงษ์ (อ้างใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544, หน้า 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้หลายข้อด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกทักษะ แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้เด็กลงมือทำหน้าที่ต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องมือช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้น ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

โดยสรุป แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จใน การฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่ดีของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแบบฝึกจะช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มเด็กปกติทั่วไป

หรือเสริมเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษ ฉะนั้นแบบฝึกจึงมีประโยชน์มากสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่จะช่วยให้เด็ก
ได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาได้มากขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นสำคัญ เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงความจำเป็นในการพัฒนาสื่อวัตกรรมการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยได้แบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ราวีณา สมัครการ (2549) วิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการ เรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจินดารัตน์ จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการ เรียนการสอนด้วย
แบบฝึกโฟนิกส์ จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 64 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้
ประกอบด้วย แบบฝึกโฟนิกส์ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติ มีการจัดการทดสอบความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกโฟนิกส์ โดยแบบทดสอบที่ใช้มีจำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่าย
ระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.75
ตลอดจนทำการวัดเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามที่จัดทำขึ้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่
ได้รับการเรียนการสอน ด้วยแบบฝึกโฟนิกส์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ
เรียนการสอน ด้วยแผนการสอนปกติ ทั้งยังมีเจตคติที่ดีกว่าในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) ศึกษาการใช้ชุดการสอนจอลลิโฟนิกส์ ที่ได้มีการพัฒนา รูปแบบและ
กระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสามารถ
ในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษของทางโรงเรียนอัสสัมชัญที่อยู่ในแผนกประถมจำนวน
4 คน โดยใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 วันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวม
ระยะเวลาทั้งสิ้น 19 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนตามหลักการของจอลลิโฟนิกส์
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง และการอ่านเพื่อความเข้าใจ เกณฑ์การประเมินความสามารถใน
การอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจแบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนรวมไปจนถึงแบบสังเกตพฤติกรรม

การอ่านรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนจอลลีโฟนิกส์ที่ใช้สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยสามารถ
ทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรได้

น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ทำการวิจัยเรื่องการใช้โฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียง
ภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินส์
รอยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน มีเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์จำนวน 6 แผน แผนการสอนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทั้งก่อนและหลังทดลอง
ได้ทำการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ และทดสอบความรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำผลที่ได้มา
เปรียบเทียบกัน จากการวิเคราะห์ผลพบว่าเด็กนักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น และมี
ความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นหลังจากผ่านการเรียนรู้จากแผนการสอนโดยใช้โฟนิกส์

สุนันทา ปัญญารัตน์ (2554) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาการสอนอ่านออกเสียง และเขียน
สะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ จากนักเรียนจำนวน 40 คน โรงเรียนลำสนุ่น จังหวัดพทุมธานี โดย
การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษผ่านแผนการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ซึ่งก่อนและหลัง
ได้รับการเรียนรู้ผ่านแผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการสอนอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอน
แบบโฟนิกส์ เด็กนักเรียนจะได้รับการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและความสามารถในการเขียน
สะกดคำภาษาอังกฤษ ภายหลังจากการวิจัยวิเคราะห์ผลสรุปว่า เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการ
อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนสะกดคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่เพิ่มสูงขึ้น ดังเห็นได้จาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน จากแบบทดสอบทั้งสองแบบทดสอบที่สูงขึ้น ภายหลังจากผ่านการเรียนการสอนด้วยแผนการ
เรียนรู้ เพื่อพัฒนาการสอนอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์นั่นเอง

ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล (2555) ศึกษาพัฒนาการในการสะกดคำและพัฒนาการในการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลือกกลุ่มตัวอย่างอย่าง เฉพาะเจาะจงจำนวน 30 คน จัดการ
เรียนการสอนด้วยแผนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 63 จำนวน 5 แผนการสอน แผนการสอนละ 4 คาบ
ทำการทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาอังกฤษ และความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

ทั้งก่อนและหลังได้รับการสอนด้วย แผนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลการศึกษาพบว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นเครื่องมือที่มี คุณภาพเหมาะสมสำหรับใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำและการออกเสียงภาษาอังกฤษ เห็นได้จากค่าเฉลี่ยของทั้งคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นันทิยา ดวงพวงแมศ และ นันทิตา จันทรางศุ กล่าวไว้ว่า 1. การจัดสภาพแวดล้อม การสร้างแรงจูงใจเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1.1) การจัดสภาพแวดล้อมและแรงจูงใจ โดยผ่านการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การพัฒนารูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน (English corner, English club) การจัดสภาพแวดล้อมในชุมชน การส่งเสริมภาษาอังกฤษสำหรับชุมชน (Community Centre) (1.2) การพัฒนาระบบ กระบวนการในการสร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน และภาคี ภาคส่วนต่างๆ นอกระบบการศึกษาในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครู นักเรียน ชุมชน ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และ (1.3) การศึกษารูปแบบความสำเร็จและบทเรียนนวัตกรรม การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดี (Good Practice) ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งระบบกลไก กระบวนการทำงานเชิงพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จในบริบทต่างๆ

2. การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ (2.1) การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ในรูปเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เช่น การสร้าง Application การสร้างสื่อด้วยคอมพิวเตอร์รูปแบบต่างๆ (2.2) รูปแบบการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับนวัตกรรมการสอนที่มีอยู่ในปัจจุบัน และ (2.3) การสำรวจประมวลสื่อ นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การประยุกต์ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนา ได้แก่ (3.1) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการนำไปใช้ประโยชน์ บทฐานคิดเรื่องความสามารถในการแข่งขัน (Competency base) ของกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มช่างฝีมือ แรงงานในภาคบริการ ผู้ประกอบการในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมกับองค์กรในท้องถิ่น (3.2) การพัฒนาภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการทำงานของกลุ่มด้อยโอกาสเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (3.3) การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่วิชาชีพในสายช่างเทคนิค อาชีวศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่

ประชุมอาเซียน (3.4) การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาภาษาอังกฤษ เชื่อมโยงกับภาษาต่างๆ รวมทั้งพหุภาษา เพื่อการเรียนรู้สู่การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

จากเอกสารค้นคว้าดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า การพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้เรียน ผู้สอน ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน และสามารถสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่มีความทันสมัย ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ไม่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา อีกด้วย

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ehri และ Nunes (2001) สรุปไว้ในงานวิจัยว่าวิธีการสอนโฟนิกส์นั้น ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อ่านทั้งในด้านการอ่าน การสะกด และความเข้าใจ โดยเฉพาะในผู้เรียนที่มีปัญหาการอ่านทั้งที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนโดยโฟนิกส์ให้ผลสูงสุดเมื่อกระทำตั้งแต่ระดับเริ่มต้นสอนการอ่านและให้ผลดีทั้งในกลุ่มผู้เรียนที่มีสถานะทางสังคมตั้งแต่ในระดับกลาง ลงไปยังระดับล่าง เหมือนเช่นที่ Early Reading Panel หรือ ERP ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการของ รัฐบาลประเทศแคนาดาที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิธีการสอนโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่เสริมสร้างให้เด็กมีพื้นฐานในการระบุคำศัพท์ เด็กที่ได้รับการสอนให้ตระหนักรู้ในเสียงนั้นจะมีความสามารถในการระบุเสียงที่ประกอบอยู่ในคำที่ได้ยินในภาษาพูด เชื่อมโยงไปสู่การผลิตคำพูดเพื่อการสื่อสารได้ และจากความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรที่ใช้เขียนกับเสียงของตัวอักษรช่วยให้เด็กสามารถสะกดและเขียนคำศัพท์จากสิ่งที่ได้ยินได้ แต่ทั้งนี้วิธีการสอนโฟนิกส์เพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถจะพัฒนาศักยภาพในการอ่านไปสู่จุดสูงสุดได้ จำเป็นจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับวิธีการสอนอื่นด้วย เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ถึงความหมายผ่านบริบทการใช้งานในชีวิตจริง (Ministry of Education Ontario, 2003)

แม็คมิลแลน (Macmillan, 2008: loc. cit) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอลลี โฟนิิกส์ ในปี พ.ศ. 2539 และปี พ.ศ. 2542 ทั้งในประเทศแคนาดา และอังกฤษพบว่า ในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยจอลลี โฟนิิกส์ และการสอนแบบมหภาษา นั้นมีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอลลี โฟนิิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน

(Standardised test) ทาง การอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่านแบบมทภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการสะกดคำต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่า ผลการวิจัยที่สรุปได้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจาก จอลี่ โฟนิคส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมทภาษา นอกจากนี้ แม็คมิลแลนด้อยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรกที่ผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจาก จอลี่ โฟนิคส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมทภาษามีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

สเลนี่ (Slaney. 2008: online) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนานาชาติ ประเทศเกาหลีใต้ ได้นำวิธีการสอนแบบจอลี่ โฟนิคส์เข้ามาประยุกต์ใช้กับการสอนนักเรียนชั้นอนุบาลในปี พ.ศ. 2546 จากการเฝ้าสังเกตสเลนี่พบว่า นอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้ทางด้านการผสมเสียงเพื่อการอ่านแล้ว นักเรียนยังมีพัฒนาการที่ดีทางด้านความมั่นใจในการพูดมากขึ้นเนื่องจากสเลนี่มักจะตั้งคำถามจากเรื่องราวที่ใช้เป็นบทเกริ่นนำในการสอนเสียงแต่ละเสียง ซึ่งนักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามดังกล่าวเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ สเลนี่ยังพบว่าจุดเด่นของการสอนแบบจอลี่ โฟนิคส์ คือ การที่ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถการเรียนรู้ของนักเรียนของตนได้ ซึ่งการปรับเปลี่ยนนี้ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่าน รวมถึงการเขียนที่รวดเร็วขึ้น

คลาร์ก (Clark. 2008: online) ครูสอนภาษาอังกฤษใน Let Virginia Lake School in Palatine, Illinois ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มนำวิธีการสอนแบบจอลี่ โฟนิคส์เข้ามาสอนนักเรียนชั้นอนุบาลที่กำลังจะขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนอ่านในห้องที่นักเรียนไม่สามารถจดจำเสียงของตัวอักษรต่างๆ ได้ จึงก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านและการสะกดคำ นอกจากนี้ คลาร์ก ยังพบว่าวิธีการสอนแบบจอลี่ โฟนิคส์สามารถแก้ปัญหาในการสอนการออกเสียงที่เหมือนกันแต่สะกดต่างกันของตัวอักษรและสระ เช่น รูปสระ ee

และ ea ซึ่งออกเสียง Long e เหมือนกันแต่เขียนรูปสระต่างกัน โดยจัดคำประเภทดังกล่าวให้แยกออกมาเป็นหมวดหมู่และสอนเมื่อนักเรียนได้เรียนครบทั้ง 42 เสียงแล้ว เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน

แกรนท์ (Grant. 2008: online) นักจิตวิทยาการศึกษาชาวอังกฤษ ได้นำวิธีการสอนแบบ จอल्ली โฟนิคส์ เข้ามาสอนการอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาในการอ่าน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้เสียงของตัวอักษรได้อย่างรวดเร็วและคงทน และมีความมั่นใจและทัศนคติที่ดีในการอ่านมากขึ้น อย่างไรก็ตามเด็กนักเรียนกลุ่มดังกล่าวยังคงต้องการการฝึกฝนการผสมเสียงและวิเคราะห์เสียงเพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาการอ่านต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

สแกช และแชมซัน (Schage; Shamsan. 2008: online) นักวิจัยจากมูลนิธิเพื่อการวิจัยทางการศึกษาแห่งชาติ (National Foundation for Education Research) ประเทศอังกฤษ ได้ทำการศึกษาวิจัยที่ประเทศอินเดีย ในปี 2547-2548 เกี่ยวกับผลการใช้ จอल्ली โฟนิคส์ ในการสอนอ่านในระดับชั้นประถม โดยสแกช และแชมซันได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ใช้การสอนแบบจอल्ली โฟนิคส์ และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้การสอนแบบจอल्लीโฟนิคส์ จากการเก็บข้อมูลพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนการอ่านและการสะกดคำได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม และสูงกว่าระดับมาตรฐานเฉลี่ยตามอายุจริง นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าปัจจัยทางด้านเพศและอายุก็มีส่วนเกี่ยวข้องของการเรียนการสอนโดยใช้จอल्ली โฟนิคส์ กล่าวคือ นักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐานทางการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย

Mullins (2013) ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติและประสิทธิภาพของสื่อการสอนโฟนิกส์ดานซ์ ในการมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการระบุชื่อตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร รูปแบบคำคล้องจอง เปรียบเทียบกับสื่อการสอนโฟนิกส์พื้นฐานที่มีอยู่โดยทั่วไป โดยทำการศึกษากับผู้เรียน 2 กลุ่ม ในระดับเกรด 1 กลุ่มทดลอง ประกอบด้วยผู้เรียน 22 คน และกลุ่มควบคุมประกอบด้วยผู้เรียน 52 คน จากนั้นทำการประเมินผล ด้วยวิธีประเมินผล AIMS (Achievement Increase Monitoring Management assessments) ผลการศึกษาพบว่าสื่อการสอนโฟนิกส์ดานซ์นั้น ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการได้มาซึ่งคำศัพท์รวดเร็วกว่าสื่อการสอนโฟนิกส์พื้นฐานที่มีอยู่ทั่วไป

Farokhbakht และ Dariush (Farokhbakht และ Dariush, 2015) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาทสัมผัส อันหลากหลาย เช่น การนำเอาสื่อจอลลีโฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้หนังสือให้กับ ผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่าน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของเพศและการเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชายจำนวน 50 คน และเด็กหญิงจำนวน 50 คน ที่มีอายุระหว่าง 10 ถึง 12 คน ทั้งสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลที่ได้ทั้งจากคะแนน แบบทดสอบและแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกด ตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอน ด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ การนำเอาโฟนิกส์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้หนังสือในเด็ก ผู้วิจัยพบว่าโฟนิกส์ถือเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง เนื่องจากวิธีการสอนโฟนิกส์นั้นเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดซึ่งทักษะการถอดรหัสเสียง ความตระหนักรู้เรื่องเสียง ทักษะการอ่าน ทักษะการสะกดคำและทักษะการเขียนในเบื้องต้น ดังจะเห็นได้จากในทุกงานวิจัยที่ กล่าวมาข้างต้นที่พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยโฟนิกส์นั้นมีทักษะการฟัง ทักษะการอ่านออกเสียง ทักษะการสะกดคำและทักษะการเขียนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยทักษะที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนนี้ได้มาจากการทดสอบผ่านทั้งแบบทดสอบการอ่านและการสะกด แบบทดสอบการถอดรหัสเสียงในคำ แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนรวมไปถึงแบบสังเกตพฤติกรรม การอ่านรายบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ता เพื่อใช้แก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลอง
5. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักเรียนโรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 898 คน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนมัธยมโรงเรียนต่างอยพัฒนศึกษา ตำบลต่างอย อำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 4 ชนิดคือ

1. ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ โดยแบ่งหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 4 หน่วย ดังนี้ หน่วยที่ 1 Letter Sounds หน่วยที่ 2 Regular Words หน่วยที่ 3 Alternative Words และ หน่วยที่ 4 Tricky Words
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกโฟนิกส์ออนไลน์
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

3.1.1 การออกแบบบทเรียนตามรูปแบบของ Jolly Phonic ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1.1.1 ศึกษาคู่มือการสอนการอ่านและออกเสียงแบบโฟนิกส์ โดยเลือกรูปแบบ ของ Jolly Phonic รูปแบบการสอน การนำเสนอสื่อการสอนโฟนิกส์ต่างๆ

3.1.1.2 นำบทเรียนตามรูปแบบมาออกแบบให้อยู่ในรูปแบบบทเรียนออนไลน์โดยแบ่งบทเรียนออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ดังนี้

หน่วยที่ 1 Letter Sounds

หน่วยที่ 2 Regular Words

หน่วยที่ 3 Alternative Words

หน่วยที่ 4 Tricky Words

โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีแบบทดสอบระหว่างเรียน เพื่อใช้เก็บคะแนนระหว่างเรียน ตั้งแต่หน่วยที่ 1 จนถึงหน่วยที่ 4 ทั้งนี้จะเก็บคะแนนหน่วยละ 20 คะแนน รวมเป็น 80 คะแนน เมื่อเรียนจบทุกหน่วย

หน่วยที่ 1 Letter Sounds จะประกอบไปด้วยอักษรภาษาอังกฤษจำนวน 42 ตัว โดยถูกจัดออกเป็นหมวดๆ ทั้งหมด 7 หมวด คือ

หมวดที่	
1	s, a, t, i, p, n
2	ck, e, h, r, m, d
3	g, o, u, l, f, b
4	ai, j, oa, ie, ee, or
5	z, w, ng, v, little oo, long oo
6	y, x, ch, sh, voiced th, unvoiced th
7	qu, ou, oi, ue, er, ar

หน่วยที่ 2 Regular Words จะประกอบไปด้วยคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ความรู้ในเรื่องของ letter sounds มาประกอบเป็นคำโดยแบ่งเป็น 7 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนคำศัพท์ที่แตกต่างกัน

หน่วยที่ 3 Alternative Words จะประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่ไม่ได้มีลักษณะตามแบบ และมีการอ่านที่แตกต่างจาก เสียงพื้นฐาน โดยมีทั้งหมด 80 คำ

หน่วยที่ 4 Tricky Words จะเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่มีลักษณะการอ่านออกเสียงเฉพาะ และต้องอาศัยการจดจำรูปแบบเฉพาะเหล่านี้ เพื่อที่จะสามารถอ่านคำศัพท์อื่นๆ ได้ โดยมีจำนวนคำทั้งหมด 72 คำ

ผู้วิจัยได้สร้างหน่วยการเรียนรู้ย่อยออกตามจำนวน และมีแบบทดสอบย่อยของแต่ละหน่วย เพื่อใช้เก็บเป็นคะแนนระหว่างเรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียน เข้าใจและจำเป็นต้องเรียนรู้ทุกตัวอักษร และทุกคำศัพท์ โดยเฉพาะการเก็บคะแนนผู้เรียนจะต้องผ่านอย่างน้อยร้อยละ 80 ถึงจะสามารถผ่านไปเรียนในหน่วยถัดไปได้

3.1.1.3 นำบทเรียนตามรูปแบบมาออกแบบทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างไว้ เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ตรวจสอบความสอดคล้องและถูกต้องของเนื้อหาสาระสอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล ความเหมาะสมในด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรสถ์ บริบูรณ์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและรูปแบบนวัตกรรม
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ กำจัดภัย อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัยทางการศึกษา
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการวิจัยทางการศึกษา
- 4) อาจารย์จุฑามาส สุทธิปัญญา อาจารย์ภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและรูปแบบนวัตกรรม
- 5) ดร. ไพบูรณ์ เกตวงษา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

ผลการประเมินชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งหมายความว่าชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

3.1.2 นำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ที่ผ่านการประเมินแล้วไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาประสิทธิภาพ โดยดำเนินการดังนี้

3.1.2.1 ทดลองครั้งที่ 1 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) โดยทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เก่ง ปานกลางและ อ่อน อย่างละ 1 คน จากการทดลองพบว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 69.10/65.56 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.4745 ไม่อ่านเกณฑ์ที่ กำหนดไว้เช่นกัน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อหาความถูกต้องเหมาะสม ของชุดฝึก ระยะเวลาที่ใช้ในการทำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ และนำไปทดลองในครั้งต่อไป

3.1.2.2 ทดลองครั้งที่ 2 แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยทดลองกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 จำนวน 9 คน โดยเลือกจากนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษ เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน จากการทดลองพบว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.53/74.06 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผล 0.6132 ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ของ ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ในส่วนของเวลาการในการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และแบบฝึกหลังการ เรียนตามหน่วยการเรียนรู้ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาเท่าที่ควร และนำไปทดลองในครั้งต่อไป

3.1.2.3 ทดลองครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม (Field Testing) นำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ไป ทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 จำนวน 34 คน จากการทดลองปรากฏว่า ชุดฝึกทักษะโฟ นิิกส์ออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.22/81.11 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.7199 จากค่าประสิทธิภาพที่ได้ แสดงว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องแล้วมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจึงนำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ไปทดลองใช้กับ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อยืนยันประสิทธิภาพ

3.1.3 นำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ไปทดลองใช้เพื่อยืนยันประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกโฟนิกส์ออนไลน์

2.2.1 ผู้วิจัยศึกษารูปแบบและวิธีการสอน Phonics โดยยึดรูปแบบของ Jolly Phonics

และทำการเลือกคำศัพท์ โดยกำหนดให้คำศัพท์ที่ได้ต้องมาจาก 7 หมวด ครบทั้ง 4 รูปแบบ ประกอบด้วย คำศัพท์ที่มาจากการเรียนรู้ Letter sounds, Regular words, Alternative words และ Tricky words

2.2.2 นำคำศัพท์ที่ได้ มาออกคัดเลือกคำ โดยใช้วิธีการแบบสุ่มคำ โดยใช้คำศัพท์ที่เรียนมาจากหน่วยเรียนย่อยทั้งหมด โดยกำหนดให้มีจำนวนคำทั้งหมด มี 120 โดยคำที่เลือกต้องมาจากแต่ละบทของชุดฝึกครบทั้ง 4 รูปแบบ อย่างละเท่าๆกัน

2.2.3 ผู้วิจัยได้กำหนดแบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนไว้เป็น ทั้งหมด 3 ด้าน

ด้านที่ 1 initial sound

ด้านที่ 2 whole-word pronounce

ด้านที่ 3 final sound

2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกโฟนิกส์ออนไลน์ ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของรูปแบบและภาษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียง ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างคำศัพท์ที่ใช้ในการวัดการออกเสียงกับเนื้อหา ที่กำหนดไว้ในชุดฝึกทั้ง 4 บท โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Object Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 140)

2.2.6 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เพื่อหาผลรวมของคะแนนข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดและนำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.95 (ภาคผนวก ข)

2.2.7 นำแบบทดสอบไปทดสอบใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 23 จำนวน 34 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพดังนี้

2.2.7.1 วิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายคำ (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553: 219-221) เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (P) ระหว่าง 0.45 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.30-0.79

2.2.7.2 นำแบบทดสอบที่ คัดไว้จำนวน 60 คำ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยคำนวณจากสูตร Kuder-Richardson (KR-20) (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553: 219-221) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.77 (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

2.2.7.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 23 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน

2.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะ เพื่อสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ แยกเป็น 4 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (บุญชม ศรีสะอาด. 2553:136)

2.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและขอข้อเสนอแนะเพื่อปรับแก้ไขส่วนที่บกพร่อง

2.2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อความ ข้อคำถาม ความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 จำนวน 33 คน แล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้ 25 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.50 ถึง 0.80 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 145) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

2.2.7 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ แล้วมาพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 36 คน

4. แบบแผนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 146) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

Pre-test	Treatment	Post-test
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ แทน การสอบก่อนเรียน

X แทน การพัฒนาทักษะการออกเสียงผ่านชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

T₂ แทน การสอบหลังเรียน

5. การดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้ากึ่งทดลอง โดยการเลือกแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ (ไม่รวมแผนปฐมนิเทศ และแผนทดสอบหลังเรียน) ใช้เวลาทดลองรวม 10 ชั่วโมง (รวมเวลาที่ใช้ปฐมนิเทศและทดสอบหลังเรียน) มีรายละเอียดในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

5.1 การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

5.1.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 120 คำ

5.1.2 ผู้วิจัยดำเนินการแนะนำและความคุมการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ด้วยตนเองในชั่วโมงที่จัดไว้สำหรับการศึกษาค้นคว้า ตามระยะเวลาทั้งหมด 4 สัปดาห์ โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง ต่อ สัปดาห์

5.1.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียง

ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5.1.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์

ออนไลน์

5.1.5 หาค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

5.1.6 วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

5.2 ระยะเวลาในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ทดลองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

โดยทดลองใช้ระหว่างวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ใช้เวลาทดลองรวม 10 ชั่วโมง (รวมเวลาที่ใช้ปฐมนิเทศและทดสอบหลังเรียน) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 กำหนดตารางจัดกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

หน่วย	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	สื่อการสอน	วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม
	แนะนำบทเรียน	1	Pre-test	2 มกราคม 2562
1	Letter Sounds	2	หน่วยที่ 1	7 -11 มกราคม 2562
2	Regular Words	2	หน่วยที่ 2	14- 18 มกราคม 2562

ตารางที่ 3 กำหนดตารางจัดกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ (ต่อ)

หน่วย	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)	สื่อการสอน	วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม
3	Alternative Words	2	หน่วยที่ 3	21- 25 มกราคม 2562

4	Tricky Words	2	หน่วยที่ 4	4- 8 กุมภาพันธ์ 2562
	ทดสอบหลังเรียน	1	Post-test	13 กุมภาพันธ์ 2562
	รวม	10		
ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 120 คำ				
สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์				

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบใช้ชุดการหาค่า P และค่า r (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221)

2. การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยคำนวณจากสูตร Kuder - Richardson (KR - 20) (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221)

3. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ E_1/E_2 ซึ่ง E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดระดับคะแนนของความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 136)

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกออนไลน์ โดยใช้ค่า t-test แบบ dependent samples

6. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบใช้สูตรดังนี้สำหรับตัวถูก

ตัวลวง (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221)

$$p = \frac{(R_H + R_L)}{n_H + n_L}$$
$$r = \frac{(R_H - R_L)}{n_H} \quad \text{หรือ} \quad \frac{(R_H - R_L)}{n_L}$$

เมื่อ P แทนค่า ความยากง่ายของแบบทดสอบ
 r แทนค่า อำนาจจำแนกของข้อสอบ
 R_H แทนค่า จำนวนคนในกลุ่มสูงทำถูกในแต่ละข้อ
 R_L แทนค่า จำนวนคนในกลุ่มต่ำทำถูกในแต่ละข้อ
 n_H แทนค่า จำนวนคนในกลุ่มสูง
 n_L แทนค่า จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2. นำแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพดีตามเกณฑ์ในแต่ละชุดไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR -20) (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221)

$$KR -20 \quad r_n = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ r_n แทนค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทนค่า จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 P แทนค่า สัดส่วนของคะแนนกลุ่มที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทนค่า สัดส่วนของคะแนนกลุ่มที่ตอบผิดในแต่ละข้อ
 S_r^2 แทนค่า ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกออนไลน์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คำนวณโดยใช้สูตรต่อไปนี (ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2553 : 98-99)

E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการชุดกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน

E_2 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนหลังเรียนโดยใช้
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงหลังเรียน

การคิดค่า E_1 และ E_2 ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐานที่สร้างขึ้น นำมาคำนวณ
ค่าสถิติ โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{จากสูตร } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 แทนค่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทนค่า คะแนนรวมของแบบทดสอบในกิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับ
A แทนค่า คะแนนของการทดสอบก่อนเรียน
N แทนค่า จำนวนนักเรียน

$$\text{จากสูตร } E_2 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 แทนค่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทนค่า คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
B แทนค่า คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
N แทนค่า จำนวนนักเรียน

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test แบบ dependent samples โดยใช้สูตร (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่สอบก่อนและสอบหลัง

N แทน จำนวนคนที่สอบทั้งหมด

5. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโปนิคออนไลน์ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรต่อไปนี้ (สมนึก ภัทธิยธนี. 2553 : 219 – 221)

5.1 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรต่อไปนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มทดลอง

5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษา
ค้นคว้าขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

X	คือ	คะแนนแต่ละตัว
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ย
$\sum$	คือ	ผลรวม
S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	คือ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
E ₁	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E ₂	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	คือ	ดัชนีประสิทธิผล
P	คือ	ร้อยละ
D	คือ	ผลต่างของคะแนนแต่ละคน
t	คือ	ค่าสถิติที
*	คือ	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้
ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก
ทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

ประสิทธิภาพด้าน	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
E_1	80	36	67.74	2.33	84.68
E_2	30	36	25.26	1.38	84.19

ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์	E1/E2 เท่ากับ 84.68/84.19
---	---------------------------

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนในชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 84.68 และนักเรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 84.19 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 84.68/84.19 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์

จำนวนผู้เรียน (คน)	คะแนน	คะแนน เต็ม	คะแนนรวม
36	คะแนนทดสอบก่อนเรียน 120 คำ	240	380
	คะแนนทดสอบหลังเรียน 120 คำ	240	884
ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ เท่ากับ 0.7522			

จากตารางที่ 5 พบว่า ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดฝึกทักษะโปนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.7522 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโปนิกส์

ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นักเรียนสามารถทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 75.22 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้

ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

คะแนน	N	$\bar{x}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
หลังเรียน	35	25.45	504	254,016	21.36**
ก่อนเรียน	35	13.27			

** ค่า t มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .01, df 34 = 2.443)

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ สูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ฉันรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนออกเสียง	4.67	0.48	มากที่สุด
2	ฉันคิดว่าความรู้ที่ได้จากการเรียนโฟนิกส์มีประโยชน์ต่อฉันมาก	4.64	0.49	มากที่สุด
3	ในขณะที่เรียนการออกเสียง ฉันคิดว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว	4.69	0.47	มากที่สุด
4	ในเวลาที่ยังเริ่มเรียนแต่ละบทของชุดฝึกฉันรู้สึกมันเป็นการเรียนรู้ที่ท้าทาย	4.58	0.50	มากที่สุด
5	นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทุกครั้ง	4.72	0.45	มากที่สุด
6	เมื่อครูให้ทำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถทำสำเร็จตามกำหนดเวลาทุกครั้ง	4.75	0.44	มากที่สุด
7	ในการเรียนรู้เสียงในภาษาอังกฤษ ทำให้ฉันกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.64	0.49	มากที่สุด
8	การเรียนจากชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ทำให้ฉันเรียนรู้ได้สะดวกตามใจที่ฉันต้องการ	4.67	0.48	มากที่สุด
9	ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.56	0.56	มากที่สุด
10	การเรียนจากชุดฝึกเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง	4.58	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
11	ฉันคิดว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ทำความเข้าใจได้ง่าย	4.61	0.49	มากที่สุด
12	ฉันชอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.56	0.56	มากที่สุด
13	ความรู้การออกเสียงรูปแบบโฟนิกส์มีประโยชน์เพราะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.58	0.50	มากที่สุด
14	ฉันคิดว่าโฟนิกส์ไม่น่าเบื่อ	4.61	0.55	มากที่สุด
15	ฉันทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จตามเวลาที่กำหนดเลย	4.50	0.56	มากที่สุด
16	กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านชุดฝึกโฟนิกส์ไม่ซับซ้อน	4.53	0.51	มากที่สุด
17	ทุกครั้งที่มีการนำเสนองานหรือออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉันมั่นใจในคำตอบที่ตอบครูมากขึ้น	4.61	0.55	มากที่สุด
18	ฉันตื่นเต้นเมื่อครูให้ออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
19	หลังเรียนผ่านชุดฝึกทักษะโฟนิกส์จบแล้วฉันรู้สึกภูมิใจมากที่ฉันเข้าใจเรื่องที่เรียนเป็นอย่างมาก	4.56	0.50	มากที่สุด
20	เพื่อนๆ ให้กำลังใจฉันในช่วงการทำกิจกรรมผ่านชุดฝึกทักษะโฟนิกส์	4.61	0.49	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.61	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับพึงพอมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า เมื่อครูให้ทำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ ฉันทู้สึกภูมิใจที่สามารถทำสำเร็จตามกำหนดเวลาทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มากที่สุด เท่ากับ 4.75 รองลงมา คือ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะด้วยตนเองทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.72 และในขณะที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ฉันทคิดว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.69 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษาได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา
2. สรุปผลการศึกษา
3. อภิปรายผลการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และค่าดัชนีประสิทธิผล 0.50 ขึ้นไป
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์

สมมติฐานของการศึกษา

1. ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และค่าดัชนีประสิทธิผล 0.50 ขึ้นไป

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการศึกษา

1. ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.61

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ จากการดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ได้ศึกษาการใช้โฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น และมีความรู้คำศัพท์มากขึ้นภายหลังจากการเรียนรู้ผ่านการสอนโดยใช้โฟนิกส์สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ปัญญารัตน์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการสอนอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ผลการศึกษาพบว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์

มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.57/84.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล (2555) ได้ศึกษาพัฒนาการสะกดคำและพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังจากได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แบบชุดฝึกมีประสิทธิภาพ 81.20/80.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม ได้ศึกษาเอกสารเนื้อหา เทคนิคการสร้าง จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางและได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการทดลองเพื่อปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ โดยนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองจริง

1.2 ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ จำนวน 4 ชุด เป็นชุดฝึกที่มีคำชี้แจงในการฝึกปฏิบัติ มีจุดประสงค์ บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรมการจัดวางรูปแบบและกิจกรรม ไว้อย่างน่าสนใจ นักเรียนสามารถศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง หรือใช้กระบวนการสอนแบบจอลี่โฟนิกส์ โดยการปฏิบัติกิจกรรมไปตามลำดับขั้นและมีการอธิบายเพิ่มเติมจากครู ทำให้เกิดความพึงพอใจในการศึกษาและเรียนรู้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์จึงส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามรูปแบบจอลี่โฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนจอลี่โฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ราวีณา สมัครการ (2549) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิคส์ออนไลน์ ของนักเรียนภายในโรงเรียน หลังได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิคส์ออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง มีการวัดผลตนเองอยู่บ่อยๆ ทำให้นักเรียนรู้การกระทำของตนเองและสร้างแรงจูงใจ มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง และมีเพื่อนในการร่วมคิดร่วมทำเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัดของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง

2.2 ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้เสร็จในแต่ละชุดแล้วทำแบบสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถทราบผลได้ภายหลัง โดยครูจะตรวจเช็คและให้คะแนนตามเกณฑ์

2.3 ลักษณะของชุดฝึกทักษะโฟนิคส์ออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูล ฝึกความรับผิดชอบและการตัดสินใจ

ดังนั้นการที่นักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิคส์ออนไลน์ จึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกออกเสียงโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิคส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

นันทิยา ดวงพวงมเมศ และ นันทิตา จันทรางศู ได้ศึกษาการจัดสภาพแวดล้อม การสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ehri และ Nunes (2001) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรม

จอลลีโฟนิคส์ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยจัดกิจกรรมการสอนชุดฝึกจอลลี

โฟนิคส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.65 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะโฟนิคส์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการสร้างองค์ความรู้จากชุดกิจกรรมที่สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการวัดผลและประเมินผลอย่าง

ต่อเนื่อง นักเรียนสามารถปรับปรุงข้อบกพร่องและรับทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

จากผลการดำเนินงานครั้งนี้ พบว่า ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสำหรับการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 ในขณะที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมจากชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครูผู้สอนต้องให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือและควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมตามกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้การฝึกปฏิบัติเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้พัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยเพิ่มระบบการวิเคราะห์เสียงเพื่อให้ได้ผลจากการทดสอบรวดเร็วต่อความต้องการของผู้เรียน

2.2 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นหรือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษต่ำ จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้หรือไม่

บรรณานุกรม

น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

<http://202.44.135.157/dspace/bitstream/123456789/1401/1/56254202.pdf>.

ราวีณา สมักรการ. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก Phonics ประกอบการ สอนกับการเรียน
ตามปกติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี, ลพบุรี.

www.phichsinee.cmru.ac.th/develop/admin/.../100413233939.doc

ลักษณะพันธ์ บำรุงรัตนกุล. (2555). การพัฒนาการสะกดค าและออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. มหาวิทยาลัยรังสิต,
ปทุมธานี <http://202.44.135.157/dspace/bitstream/123456789/1401/1/56254202.pdf>.

วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 เดือน
มกราคม – มิถุนายน 2561) (Online) Available:

<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/viewFile/10404/8705>

สุนันทา ปัญญารัตน์. (2554). การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธี
สอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. มหาวิทยาลัยราช
ภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ. <http://oknation.nationtv.tv/blog/kruwee/2008/03/17/entry-2>

โสพิทา โตไร่. 2558. **การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ**. มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่

การออกเสียงภาษาอังกฤษ. 2557. **ตำแหน่งของการออกเสียงและลักษณะวิธีการออกเสียง**.
เข้าถึงได้จาก : <http://grgl500phonetics.blogspot.com/2010/11/3-place-and-manner-of-articulation.html>. สืบค้นวันที่ 18 ตุลาคม 2561

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์. (2552). กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

<http://ijreeonline.com/article-1-21-en.pdf>

ABC Reading Eggs. (2017). **Phonics and reading: nurturing confidence from the very**

beginning. (Online) Available: <http://readingeggs.com.au/about/phonics/> Accessed

[10/6/2019]

- Anderson, H. I. and Dearborn. Water. (1952). **The Psychology of Teaching Reading**. New York, The Ronald Press. (Online) Available:
<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/viewFile/10404/8705>
- Angelica, S.P. (2011). Attitude, Motivation and English language learning in a Mexican college context. *The University Libraries*, 30-49.
- Clark, Patty. (2008). Having a jolly good time. Retrieved October 20, 2018 from URL:
<http://www.jollylearning.co.uk>
- Cordts, A.) 1965(. **Phonics for the reading teacher**. New York.)Online(Available:
<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/viewFile/10404/8705>
- Dornyei, Z. (1994). Motivation and Motivating in the Foreign Language Classroom, *The Modern Language Journal*, 78(3). 273-284.
- Ehri, L. C., & Nunes, S., R. (2001). Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence From the National Reading Panel's Meta-Analysis. *Journal of Direct Instruction*, 2(2), 46. Retrieved from (Online) Available: http://www.dyslexie.lu/JDI_02_02_04.pdf
- Farokhbakht, L., & Dariush, N. (2015). The Effect of Using Synthetic Multisensory Phonics in Teaching English Literacy on Literacy Learning and Reading Motivation: A Case of Iranian Young Learners of English. *International Journal of Research Studies in Education*, 4(4). Retrieved from (Online) Available :
http://consortiacademia.org/wpcontent/uploads/IJRSE/IJRSE_v4i4/1196-4272-1-PB.pdf
- Fitzgerald, J. A. (1967). *Fundamentals of Reading Instruction*: Bruce Publishing and Co.
- Gray, W. (1965). *The Teaching of Reading and Writing*. Paris: Unesco. Harris and Hodges. (1995). *The Literacy Dictionary, The Vocabulary of Reading and Writing*. New York: International

Reading Association, Inc (Online) Available:

<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/viewFile/10010/8493>

Guerrero, M. (2015). Motivation in Second Language Learning: A Historical Overview and Its Relevance in a Public High School in Pasto, Colombia. *HOW*, 22(1), 95-106.

Hong, Y. C., & Ganapathy, M. (2017). To Investigate ESL Students' Instrumental and Integrative Motivation towards English Language Learning in a Chinese School in Penang: Case Study. *English Language Teaching*, 10(9), 17-33.

Jollylearning. (2008). Jolly Phonics. Retrieved Oct 18, 2018 from URL:

<http://www.jollylearning.co.uk>

Jones, S.A., & Deterding, D. (2007). **Phonics and beginning reading: A practical guide for teachers in Southeast Asia**. Singapore: McGraw-Hill Education.

Krashen, S. (2004). *The power of reading: insights from the research* (2nd ed.). USA. Online Available: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/viewFile/10010/8493>

Linnea C. Ehri and Simone R. Nunes. (2011). Review of Educational Research. "Systematic Phonics Instruction Helps Students Learn to Read: Evidence from the National Reading (Online) Available: <http://oknation.nationtv.tv/blog/kruwee/2008/03/17/entry-2>

Lloyd, Sue. (2004). *The Phonics Handbook*. Essex: Jolly Learning Ltd.

Lightbown, P. M., & Spada, N. (2013). *How Language are Learned* (4th ed.). Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.

Mullins, A. K. (2013). *An Analysis of the Phonics Dance in a Semi-Rural Midwestern Elementary School*. (Doctor of Philosophy), University of Toledo. Retrieved from (Online)

Available:<http://utdr.utoledo.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1179&context=thesedissertations>

Panel's Meta Analysis". Fall 2001, Vol 71. No.3 pp. 393-447.

Rose, J. (2007). **Independent Review of the teaching of Early Reading**: Final Report. Retrieved from)Online(Available: <https://dera.ioe.ac.uk/5551/2/report.pdf>

Schickedanz, J. A., & Collins, M., F. (2013). So Much More Than the ABCs: **The Early Phases of Reading and Writing**. Washington, DC: National Association for the Education of Young Children Retrieved from)Online(Available:

<http://202.44.135.157/dspace/bitstream/123456789/1401/1/56254202.pdf>

Schonell, J. F. (1946). **The Psychology and Teaching of Reading**. London: Olive and Boyd Retrieved from)Online(Available: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/viewFile/10010/8493>

Yu, B., & Downing, K. (2012). Determinants of international students' adaptation: examining effects of integrative motivation, instrumental motivation and second language proficiency, *Educational Studies*, 38(4), 457-471.